УДК 327:339.9:004:061.1
JEL: F02; F15; O33
DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2026-1-42-50

ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ МІЖНАРОДНОГО ПРОСТОРУ: ТЕОРЕТИЧНІ ДОМІНАНТИ ТА ІНСТИТУЦІЙНА КОНВЕРГЕНЦІЯ

© 2026 **ЛОВЧИНОВСЬКИЙ І. В.**

УДК 327:339.9:004:061.1
JEL Classification: F02; F15; O33

Ловчиновський І. В. Євроінтеграційні детермінанти цифрової трансформації міжнародного простору: теоретичні домінанти та інституційна конвергенція

Визначено, що сучасний етап розвитку світової економіки та міжнародних відносин характеризується глибокими трансформаційними процесами, зумовленими стрімким розвитком цифрових технологій та посиленням інтеграційних тенденцій. Цифровізація дедалі більше виходить за межі суто технологічного явища, перетворюючись на комплексний соціально-економічний та інституційний процес, що формує нову архітектуру міжнародного простору. В умовах глобалізації цифрова трансформація стає ключовим чинником зміни моделей виробництва, обміну, управління та міжнародної взаємодії, водночас істотно впливаючи на конкурентоспроможність країн і регіонів. Особливого значення цифрова трансформація набуває у контексті євроінтеграції, яка передбачає не лише економічне зближення, а й глибоку інституційну, правову та технологічну конвергенцію. Зроблено висновок, що цифрова трансформація міжнародного простору в умовах євроінтеграції є системним, багаторівневим і багатофакторним процесом, який формується під впливом сукупності внутрішніх і зовнішніх детермінант та реалізується через складну взаємодію теоретичних засад і практичних інституційних механізмів. У сучасних умовах цифровізація перестає бути виключно технологічним явищем і трансформується в стратегічний інструмент поглиблення європейської інтеграції, підвищення конкурентоспроможності економік і формування нового типу міжнародного простору. Запропонована концептуальна модель управління цифровою трансформацією міжнародного простору в контексті євроінтеграції демонструє, що визначальну роль у цьому процесі відіграють євроінтеграційні детермінанти, які задають вектор і темпи цифрових змін. Внутрішні детермінанти, зокрема рівень цифрової зрілості, інституційна спроможність, розвиток цифрової інфраструктури, інноваційний потенціал і людський капітал, формують базову готовність держав до цифрових перетворень. Вони визначають здатність національних систем адаптуватися до вимог європейського цифрового середовища й ефективно інтегруватися до нього. Водночас зовнішні євроінтеграційні детермінанти, представлені нормативно-правовими стандартами Європейського Союзу, функціонуванням Європейського цифрового єдиного ринку та впливом глобальних технологічних трендів, створюють інституційні та регуляторні рамки цифрової трансформації. Саме ці чинники зумовлюють необхідність гармонізації національних політик, уніфікації стандартів цифрового регулювання та запровадження спільних правил функціонування цифрових ринків і платформ.

***Ключові слова**: євроінтеграція, цифрова трансформація, міжнародний цифровий простір, європейський ринок, інституційна конвергенція, регуляторна гармонізація, цифрове врядування, теоретичні домінанти.*

***Рис.:** 2. **Бібл.:** 12.*

***Ловчиновський Ігор Валерійович** – аспірант кафедри міжнародних економічних відносин та логістики, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (майдан Свободи, 4, Харків, 61022, Україна)*
***E-mail:** yulya-yu-2013@ukr.net*

UDC 327:339.9:004:061.1
JEL Classification: F02; F15; O33

Lovchynovskyi I. V. The European Integration Determinants of the Digital Transformation of the International Space: Theoretical Dominants and Institutional Convergence

It has been defined that the current stage of development of the world economy and international relations is characterized by profound transformational processes driven by the rapid development of digital technologies and the strengthening of integration trends. Digitalization is increasingly going beyond being merely a technological phenomenon, transforming into a complex socioeconomic and institutional process that shapes a new architecture of the international space. In the context of globalization, digital transformation becomes a key factor in changing models of production, exchange, governance, and international interaction, while significantly affecting the competitiveness of countries and regions. Digital transformation gains particular importance in the context of European integration, which involves not only economic convergence but also deep institutional, legal, and technological convergence. It has been concluded that the digital transformation of the international space in the context of European integration is a systemic, multi-level, and multi-factor process, shaped by a combination of internal and external determinants and implemented through the complex interaction of theoretical principles and practical institutional mechanisms. In the current context, digitalization ceases to be solely a technological phenomenon and transforms into a strategic tool for deepening European integration, enhancing the competitiveness of economies, and forming a new type of international space. The proposed conceptual model for managing the digital transformation of the international space in the context of European integration demonstrates that the European integration determinants play a decisive role in this process, determining the direction and pace of digital change. Internal determinants, in particular the level of digital maturity, institutional capacity, development of digital infrastructure, innovation potential, and human capital, form the basic readiness of countries for digital transformations. They determine the ability of national systems to adapt to the requirements of the European digital environment and integrate effectively into it. At the same time, external European integration determinants, represented by the regulatory standards of the European Union, the functioning of the European Digital Single Market, and the influence of global technological trends, create the institutional and regulatory framework for digital transformation.

These factors, in turn, necessitate the harmonization of national policies, the unification of digital regulatory standards, and the introduction of common rules for the operation of digital markets and platforms.

Keywords: *European integration, digital transformation, international digital space, European market, institutional convergence, regulatory harmonization, digital governance, theoretical determinants.*

Fig.: *2.* ***Bibl.:*** *12.*

Lovchynovskyi Ihor V. *– Postgraduate Student of the Department of International Economic Relations and Logistics, V. N. Karazin Kharkiv National University (4 Svobody Square, Kharkiv, 61022, Ukraine)*

E-mail: *yulya-yu-2013@ukr.net*

Сучасний етап розвитку світової економіки та міжнародних відносин характеризується глибокими трансформаційними процесами, зумовленими стрімким розвитком цифрових технологій та посиленням інтеграційних тенденцій. Цифровізація дедалі більше виходить за межі суто технологічного явища, перетворюючись на комплексний соціально-економічний та інституційний процес, що формує нову архітектуру міжнародного простору. В умовах глобалізації цифрова трансформація стає ключовим чинником зміни моделей виробництва, обміну, управління та міжнародної взаємодії, водночас істотно впливаючи на конкурентоспроможність країн і регіонів. Особливого значення цифрова трансформація набуває в контексті євроінтеграції, яка передбачає не лише економічне зближення, а й глибоку інституційну, правову та технологічну конвергенцію. Європейський Союз послідовно формує єдиний цифровий простір, орієнтований на забезпечення вільного руху даних, цифрових товарів і послуг, уніфікацію регуляторних підходів та створення сприятливого середовища для інноваційного розвитку.

У цьому контексті цифровізація виступає одним із ключових інструментів поглиблення інтеграційних процесів та посилення взаємозалежності між національними економіками. Актуальність дослідження євроінтеграційних детермінант цифрової трансформації міжнародного простору зумовлена необхідністю комплексного розгляду факторів, що визначають динаміку та спрямованість цифрових змін у сучасному світі. Євроінтеграційний вектор розвитку передбачає адаптацію національних цифрових стратегій до норм, стандартів і практик Європейського Союзу, що, своєю чергою, потребує глибокого аналізу внутрішніх і зовнішніх детермінант, здатних впливати на ефективність трансформаційних процесів. У цьому сенсі цифрова трансформація розглядається не лише як технологічне оновлення, а як складний багаторівневий процес, що охоплює інституційні, організаційні, правові та соціально-економічні зміни.

Аналіз останніх публікацій з проблематики євроінтеграційних детермінант цифрової трансформації міжнародного простору засвідчує зростання уваги наукової спільноти та європейських інституцій до питань інституційної конвергенції, регуляторної гармонізації та інтероперабельності цифрових систем. Дослідження Бертаріні [2], а також аналітичні матеріали Дослідницької служби Європейського парламенту (EPRS) [5; 6] підкреслюють визначальну роль нормативно-правових інструментів Європейського Союзу як ключових зовнішніх детермінант цифрової трансформації, що формують інституційні рамки інтеграції національних цифрових систем. Водночас у працях Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР) [10] та програмних документах Interreg Europe [8] акцентується увага на економічних ефектах цифрової інтеграції та значенні інтероперабельності як практичного механізму поглиблення транскордонної цифрової взаємодії. Емпіричні дослідження Андрея та співавторів [1], а також [11; 12] демонструють наявність процесів цифрової конвергенції між країнами Європейського Союзу, водночас засвідчуючи їх нерівномірність за окремими складовими цифрової зрілості. Праці Ковача [9], Софранкової зі співавторами [11] акцентують на визначальній ролі людського капіталу та праці [3; 4; 7] роблять акцент на рівні цифрових навичок у забезпеченні результативності цифрової трансформації, що доповнює інституційний і технологічний виміри європейської інтеграції. Узагальнення результатів сучасних досліджень дає підстави стверджувати, що цифрова трансформація міжнародного простору в умовах євроінтеграції є багатовимірним процесом, у якому поєднуються теоретичні домінанти, регуляторні імпульси та механізми інституційної конвергенції, тоді як подальші наукові пошуки доцільно спрямувати на поглиблення аналізу інструментів імплементації та оцінювання якості цифрового врядування.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, присвячених євроінтеграційним детермінантам цифрової трансформації, низка ключових аспектів проблеми залишається недостатньо розкритою. Зокрема, від-

сутня уніфікована концептуальна модель цифрової трансформації міжнародного простору в контексті євроінтеграції, яка б комплексно поєднувала внутрішні та зовнішні детермінанти, теоретичні домінанти й механізми інституційної конвергенції в єдину аналітичну систему. Недостатньо опрацьованими залишаються питання узгодження нормативно-правових імпульсів ЄС із національними інституційними особливостями, оцінювання якості інституційної конвергенції та її впливу на результативність цифрової трансформації, а також взаємозв'язок між рівнем цифрової зрілості, інтероперабельністю систем і фактичними соціально-економічними ефектами цифрових змін.

Мета статті – удосконалення концептуальної моделі цифрової трансформації міжнародного простору в контексті євроінтеграції.

Ключовим елементом цифрової трансформації в умовах євроінтеграції є інституційна конвергенція, яка виступає механізмом узгодження національних і наднаціональних правил, норм та стандартів функціонування цифрової економіки. Інституційна конвергенція охоплює гармонізацію законодавства, уніфікацію регуляторних підходів у сфері цифрових технологій, кібербезпеки, захисту персональних даних, а також формування спільних інституційних рамок цифрового врядування. Саме через процеси інституційного зближення забезпечується інтеграція національних цифрових систем до єдиного європейського цифрового простору.

Важливим аспектом дослідження є розмежування та взаємодія внутрішніх і зовнішніх євроінтеграційних детермінант цифрової трансформації. Внутрішні детермінанти пов'язані з рівнем цифрової зрілості економік, інноваційним потенціалом, якістю людського капіталу, розвитком цифрової інфраструктури та ефективністю національних інституцій. Зовнішні детермінанти формуються під впливом наднаціональної політики Європейського Союзу, глобальних технологічних трендів, міжнародної цифрової конкуренції та інтеграційних зобов'язань [3; 4]. Їхня взаємодія визначає характер, темпи та результати цифрової трансформації міжнародного простору.

Таким чином, дослідження євроінтеграційних детермінант цифрової трансформації міжнародного простору є науково та практично значущим, оскільки дозволяє поглибити розуміння сучасних інтеграційних процесів, виявити ключові чинники цифрових змін та обґрунтувати напрями інституційної конвергенції в умовах європейської інтеграції. Комплексний підхід до аналізу теоретичних домінант і детермінант цифрової трансформації створює підґрунтя для формування ефективних стратегій інтеграційного та цифрового розвитку в сучасному міжнародному середовищі. Сучасний етап розвитку міжнародного простору характеризується поглибленням цифровізації соціально-економічних процесів та посиленням інтеграційних взаємозв'язків між країнами [7; 8].

Цифрова трансформація набуває системного характеру, охоплюючи не лише технологічну сферу, а й інституційні, правові, економічні та соціальні виміри розвитку. В умовах євроінтеграції ці процеси суттєво ускладнюються, оскільки передбачають узгодження національних стратегій цифрового розвитку з наднаціональними нормами, стандартами та інституційними практиками Європейського Союзу. Рис. 1 відображає узагальнену аналітичну модель, що поєднує внутрішні та зовнішні євроінтеграційні детермінанти цифрової трансформації міжнародного простору з відповідними теоретичними домінантами та механізмами інституційної конвергенції. Такий підхід дозволяє розкрити багаторівневий характер цифрових трансформацій, продемонструвати взаємозалежність національних і наднаціональних факторів, а також визначити логіку переходу від початкових умов до кінцевих результатів інтеграційного розвитку.

Рис. 1 репрезентує цілісну системну модель впливу євроінтеграційних детермінант на процес цифрової трансформації міжнародного простору з урахуванням теоретичних засад і механізмів інституційної конвергенції. Логіка його побудови базується на поєднанні системного, інституційного та інтеграційного підходів, що дає змогу комплексно відобразити багаторівневу природу цифрових змін у сучасному міжнародному середовищі та простежити причинно-наслідкові зв'язки між ключовими чинниками трансформації. Структура рисунка сформована за принципом ієрархічної взаємодії елементів, у межах якої вхідну частину становлять внутрішні та зовнішні євроінтеграційні детермінанти, процесну основу утворюють теоретичні домінанти цифрової трансформації та механізми інституційної конвергенції, а вихідним результатом виступає формування стійкого, інтегрованого та інноваційно орієнтованого міжнародного цифрового простору.

Внутрішні детермінанти цифрової трансформації формуються на національному й наднаціональному рівнях і визначають рівень готовності суб'єктів міжнародного простору до впровадження цифрових змін в умовах євроінтеграції. Ключовим серед них є рівень цифрової зрілості національних економік, що відображає глибину проникнення цифрових технологій у виробничі, управлінські та

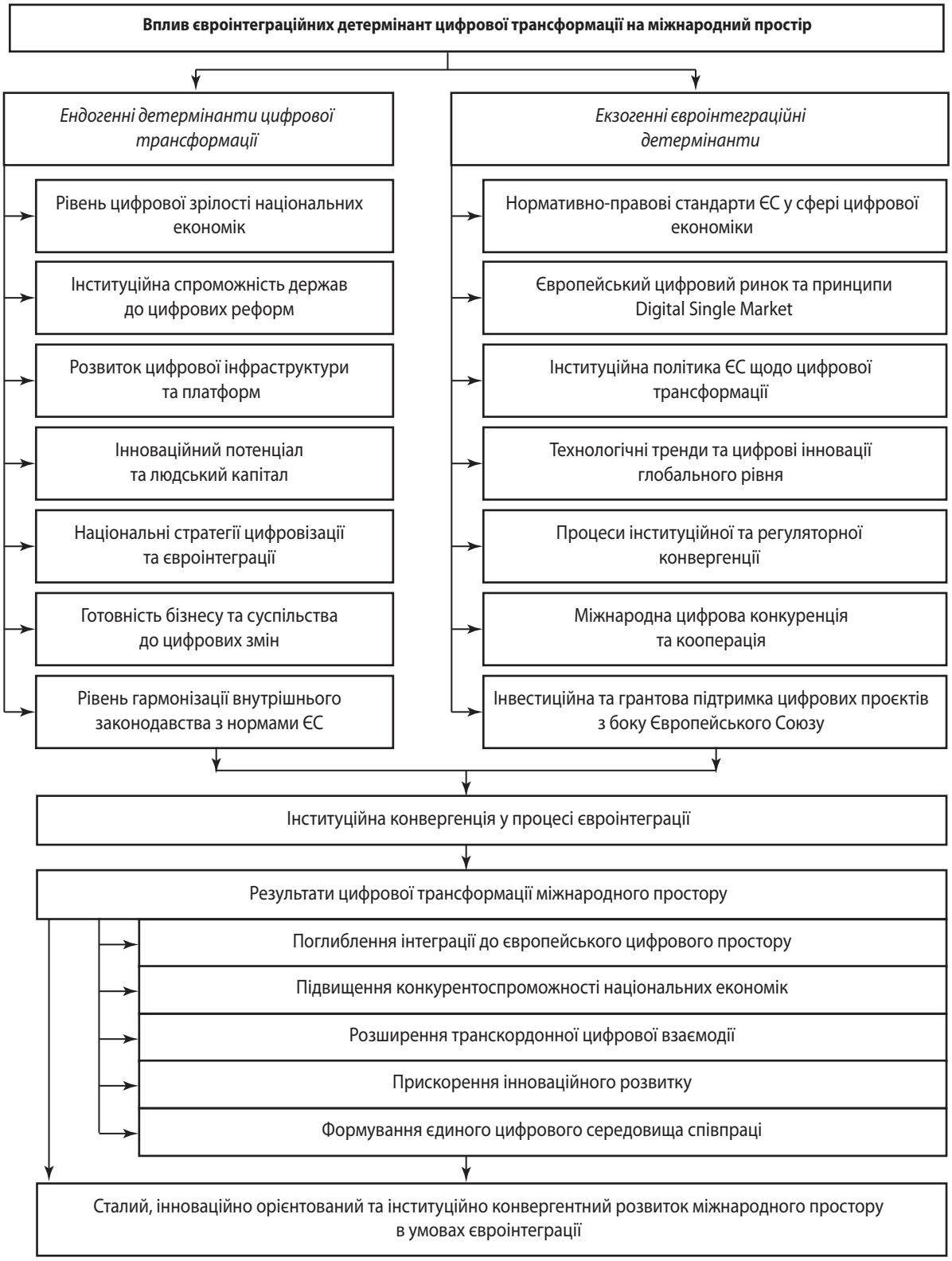

Рис. 1. Вплив євроінтеграційних детермінант цифрової трансформації на міжнародний простір

Джерело: авторська розробка.

соціальні процеси. Саме цифрова зрілість значною мірою визначає здатність держав і економічних агентів адаптуватися до вимог європейського цифрового ринку та ефективно використовувати його можливості.

Вагоме значення має інституційна спроможність держав до реалізації цифрових реформ, яка охоплює якість державного управління, стабільність регуляторного середовища, рівень прозорості прийняття управлінських рішень і результативність впровадження цифрових стратегій. Інституційна слабкість або фрагментарність управлінських підходів істотно знижує ефективність цифрової трансформації навіть за наявності відповідних технологічних ресурсів.

Матеріальною основою цифрових перетворень виступає розвиток цифрової інфраструктури, що включає телекомунікаційні мережі, центри обробки даних, хмарні сервіси та цифрові платформи. Саме інфраструктурний рівень формує технічні передумови для інтеграції до європейського цифрового простору та забезпечує масштабованість цифрових сервісів. Водночас важливим чинником є інноваційний потенціал і людський капітал, адже цифрова трансформація неможлива без наявності кваліфікованих фахівців, розвиненого науково-дослідного середовища та культури інновацій. У контексті євроінтеграції людський капітал перетворюється на ключовий фактор довгострокової конкурентоспроможності.

Поряд із внутрішніми чинниками суттєвий вплив на цифрову трансформацію міжнародного простору мають зовнішні євроінтеграційні детермінанти, що формуються під впливом європейських інтеграційних процесів і глобального цифрового розвитку. Провідну роль серед них відіграють нормативно-правові стандарти Європейського Союзу, які регламентують функціонування цифрової економіки, захист персональних даних, кібербезпеку, електронну комерцію та надання цифрових послуг. Такі стандарти виступають інституційними орієнтирами для країн, що інтегруються до європейського простору, та визначають вектор трансформації національних цифрових систем.

Важливим зовнішнім чинником є функціонування Європейського цифрового єдиного ринку, який формує наднаціональне середовище вільного руху цифрових товарів, послуг, капіталу та даних. Участь у цьому ринку стимулює гармонізацію регуляторних підходів, усунення цифрових бар'єрів і прискорює інтеграційні процеси.

Концептуальну основу моделі формують теоретичні домінанти цифрової трансформації, які дозволяють науково обґрунтувати її логіку та механізми. Теорія європейської інтеграції пояснює процеси зближення економічних, інституційних і правових систем у межах ЄС та дає змогу розглядати цифровізацію як інструмент поглиблення інтеграційних процесів. Інституціональна та неоінституціональна теорії акцентують увагу на ролі формальних і неформальних інститутів у забезпеченні результативності цифрових змін. Водночас теорія глобалізації, концепція мережевої економіки та теорія економіки знань дозволяють пояснити трансформацію міжнародного простору під впливом цифрових технологій і зростання ролі знань та інформації.

Центральним механізмом реалізації цифрової трансформації в умовах євроінтеграції виступає інституційна конвергенція, яка передбачає гармонізацію законодавства, уніфікацію стандартів цифрового регулювання, адаптацію норм ЄС до національних правових систем і формування спільних цифрових інститутів. Особливе значення має зближення моделей цифрового врядування, що забезпечує узгодженість управлінських підходів і сприяє формуванню єдиного цифрового середовища.

Результатом взаємодії внутрішніх і зовнішніх детермінант через механізми інституційної конвергенції є поглиблення інтеграції до європейського цифрового простору, зростання конкурентоспроможності національних економік, розширення транскордонної цифрової взаємодії, прискорення інноваційного розвитку та формування єдиного міжнародного цифрового середовища.

Актуальність побудови концептуальної моделі цифрової трансформації міжнародного простору (рис. 2) зумовлена необхідністю системного розуміння впливу євроінтеграційних детермінант на динаміку цифрових змін. Європейська інтеграція формує специфічне середовище, у межах якого цифровізація виступає не лише інструментом економічного зростання, а й ключовим чинником інституційної конвергенції, підвищення конкурентоспроможності та забезпечення сталого розвитку.

Цифрова трансформація міжнародного простору в умовах євроінтеграції є складним, багатовимірним і динамічним процесом, що охоплює економічні, інституційні, технологічні, соціальні та правові аспекти розвитку. У сучасних умовах цифровізація виступає не лише інструментом підвищення ефективності міжнародної взаємодії, а й ключовим чинником формування нового типу міжнародного простору, заснованого на мережевих структурах, даних, цифрових платформах і транснаціональних інститутах.

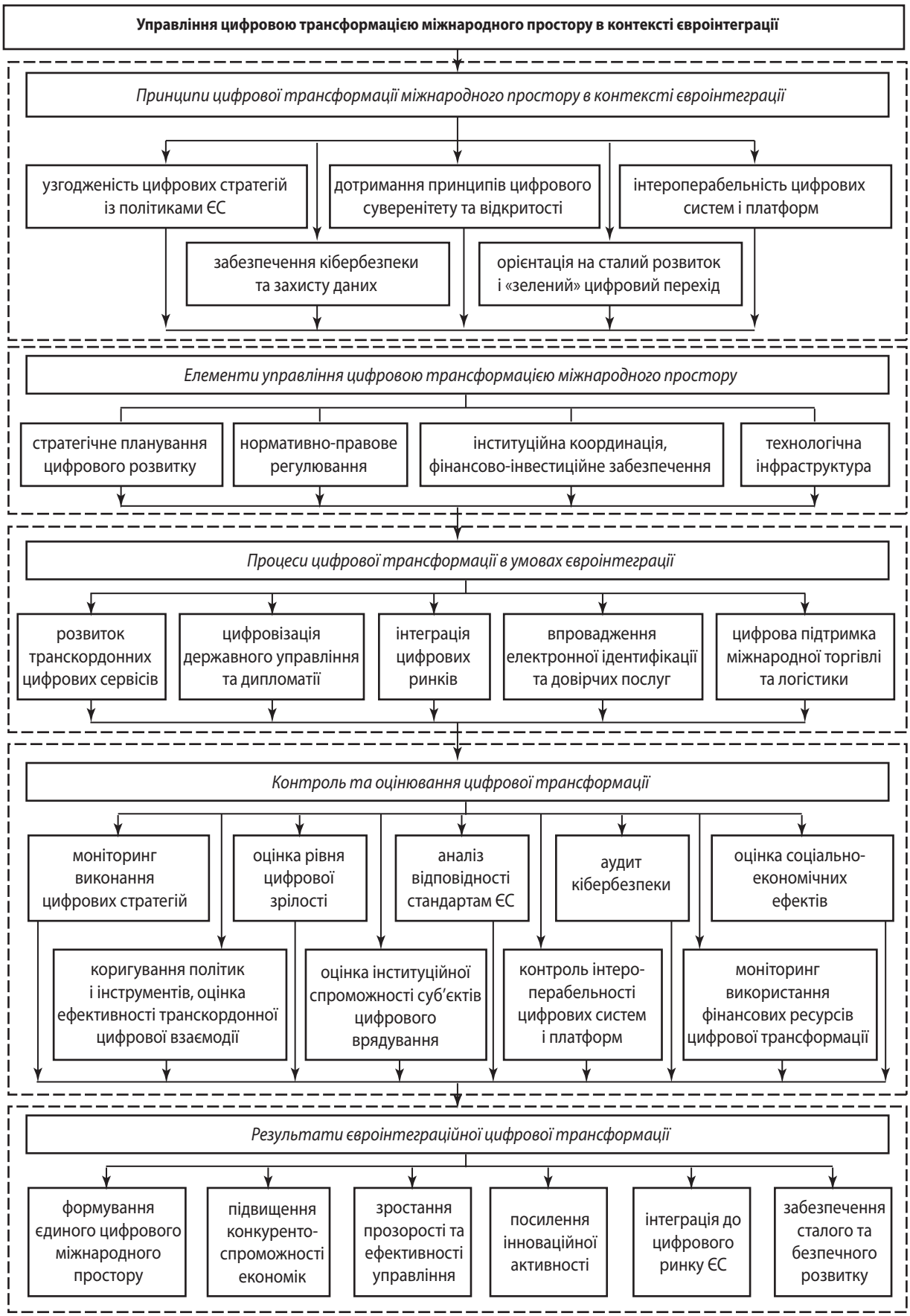

Рис. 2. Концептуальна модель цифрової трансформації міжнародного простору в контексті євроінтеграції

Джерело: авторська розробка.

Запропонована концептуальна модель цифрової трансформації міжнародного простору в контексті євроінтеграції відображає системну взаємодію євроінтеграційних детермінант, теоретичних домінант, інституційних механізмів, процесів реалізації, інструментів управління, а також механізмів контролю та оцінювання результатів цифрових перетворень. Модель базується на принципах системності, комплексності, інституційної узгодженості та адаптивності до змін зовнішнього середовища.

Концептуальна модель цифрової трансформації міжнародного простору в контексті євроінтеграції ґрунтується на низці базових принципів, які визначають логіку її побудови та практичної реалізації.

По-перше, принцип узгодженості з євроінтеграційними цілями передбачає відповідність цифрових стратегій, політик і механізмів вимогам та пріоритетам Європейського Союзу. Це стосується гармонізації нормативно-правового поля, імплементації європейських стандартів у сфері цифрових технологій, захисту даних, електронних комунікацій та кібербезпеки.

По-друге, принцип інтероперабельності забезпечує сумісність цифрових систем, платформ і сервісів на міжнародному рівні, що є передумовою ефективної транскордонної взаємодії та формування єдиного цифрового простору.

По-третє, принцип інституційної конвергенції передбачає поступове зближення моделей управління, регуляторних практик та інституційних структур країн-учасниць євроінтеграційних процесів.

По-четверте, принцип людиноцентричності акцентує увагу на ролі людського капіталу, цифрових навичок та інклюзивності цифрових рішень. По-п'яте, принцип безпеки та стійкості визначає необхідність забезпечення кібербезпеки, захисту персональних даних і стабільності цифрових інфраструктур.

Ключовим елементом концептуальної моделі є євроінтеграційні детермінанти, які формують зовнішні та внутрішні умови цифрової трансформації міжнародного простору. До них належать гармонізація законодавства з правом ЄС, адаптація інституційних механізмів управління, участь у європейських цифрових ініціативах та програмах, а також доступ до фінансових ресурсів і технологічних рішень.

Євроінтеграційні детермінанти виступають каталізатором цифрових змін, стимулюючи модернізацію інфраструктури, розвиток цифрових сервісів і підвищення інституційної спроможності держав. Вони забезпечують включення національних економік до єдиного цифрового ринку ЄС та сприяють формуванню спільних стандартів цифрової взаємодії.

Теоретичну основу концептуальної моделі становлять положення теорії цифрової економіки, інституціоналізму, глобального врядування та мережевого суспільства. Вони дозволяють розглядати цифрову трансформацію міжнародного простору як результат взаємодії інститутів, технологій і соціально-економічних акторів.

Теорія інституціоналізму пояснює механізми адаптації та конвергенції інституцій у процесі євроінтеграції, тоді як концепція глобального врядування розкриває роль наднаціональних інститутів у регулюванні цифрових процесів. Теорія мережевого суспільства акцентує увагу на зміні просторово-часових характеристик міжнародної взаємодії в умовах цифровізації.

Інституційна конвергенція в концептуальній моделі цифрової трансформації міжнародного простору розглядається як процес зближення нормативно-правових, організаційних та управлінських структур відповідно до європейських стандартів. Вона охоплює уніфікацію регуляторних підходів, адаптацію інститутів цифрового врядування та формування спільних механізмів координації. Інституційна конвергенція забезпечує зменшення транзакційних витрат, підвищення прозорості цифрових процесів та посилення довіри між учасниками міжнародної цифрової взаємодії. У межах концептуальної моделі виділяються ключові процеси цифрової трансформації міжнародного простору: цифровізація державного управління, розвиток транскордонних цифрових сервісів, інтеграція цифрових ринків, упровадження електронної ідентифікації та довірчих послуг. Реалізація цих процесів здійснюється за допомогою інструментів стратегічного планування, регуляторних механізмів, публічно-приватного партнерства, а також фінансових і інвестиційних інструментів ЄС. Важливу роль відіграють цифрові платформи та інноваційні екосистеми, які забезпечують масштабування цифрових рішень.

Особливе місце в концептуальній моделі займає система контролю та оцінювання цифрової трансформації. Вона включає моніторинг виконання цифрових стратегій, оцінку рівня цифрової зрілості, аналіз відповідності стандартам ЄС, аудит кібербезпеки, оцінку соціально-економічних ефектів, а також коригування політик і інструментів. Додатковими складовими конт_ролю є оцінка інституційної спроможності, контроль інтероперабельності цифрових систем, моніторинг використання фінансових ресурсів, оцінка

розвитку цифрових навичок та аналіз впливу цифрової трансформації на конкурентоспроможність. Реалізація концептуальної моделі цифрової трансформації міжнародного простору в контексті євроінтеграції сприяє формуванню єдиного цифрового простору, підвищенню ефективності міжнародної взаємодії, зростанню інноваційної активності та конкурентоспроможності економік. Крім того, модель забезпечує сталий характер цифрових перетворень, підвищує рівень безпеки та довіри, а також створює умови для інтеграції національних економік до цифрового ринку ЄС.

ВИСНОВКИ

Отже, цифрова трансформація міжнародного простору в умовах євроінтеграції є системним, багаторівневим і багатофакторним процесом, який формується під впливом сукупності внутрішніх і зовнішніх детермінант та реалізується через складну взаємодію теоретичних засад і практичних інституційних механізмів. У сучасних умовах цифровізація перестає бути виключно технологічним явищем і трансформується в стратегічний інструмент поглиблення європейської інтеграції, підвищення конкурентоспроможності економік та формування нового типу міжнародного простору.

Запропонована концептуальна модель управління цифровою трансформацією міжнародного простору в контексті євроінтеграції демонструє, що визначальну роль у цьому процесі відіграють євроінтеграційні детермінанти, які задають вектор і темпи цифрових змін. Внутрішні детермінанти, зокрема рівень цифрової зрілості, інституційна спроможність, розвиток цифрової інфраструктури, інноваційний потенціал та людський капітал, формують базову готовність держав до цифрових перетворень. Вони визначають здатність національних систем адаптуватися до вимог європейського цифрового середовища та ефективно інтегруватися до нього. Водночас зовнішні євроінтеграційні детермінанти, представлені нормативно-правовими стандартами Європейського Союзу, функціонуванням Європейського цифрового єдиного ринку та впливом глобальних технологічних трендів, створюють інституційні та регуляторні рамки цифрової трансформації. Саме ці чинники зумовлюють необхідність гармонізації національних політик, уніфікації стандартів цифрового регулювання та запровадження спільних правил функціонування цифрових ринків і платформ. ■

Науковий керівник – Зайцева А. С.,
доктор економічних наук, доцент, завідувач і професор кафедри міжнародних економічних відносин та логістики ХНУ ім. Каразіна

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Andrei J. V., Mieila M., Panait M., Voica M. C. Investigating digital convergence in the European Union. *Sustainability*. 2023. Vol. 15 (4). P. 1–18.
2. Bertarini B. The legal framework of the European Union digital single market. *European Policy Review*. 2023. Vol. 18(2). P. 77–94.
3. Dunleavy P., Margetts H., Bastow S., Tinkler J. Digital-era governance: IT corporations, the state, and e-government. Oxford : Oxford University Press, 2020.
4. European Commission. Interoperable Europe Act: Proposal and policy framework for cross-border digital public services. Brussels : European Commission, 2024.
5. European Parliament Research Service. Digital transformation: Cost of non-Europe (EPRS Study). Brussels : European Parliament, 2022.
6. European Parliament Research Service. Interoperable digital public services in the European Union. Brussels : EPRS Briefing, 2023.
7. European Parliament. The European Digital Single Market: Contribution to growth (Study). Brussels : European Parliamentary Research Service, 2019.
8. Interreg Europe. Policy brief on digital transformation of public services. Brussels : Interreg Europe Programme, 2024.
9. Kovács T. Z. Digital transformation of human capital in the European Union. *Issues in Information Systems*. 2022. Vol. 23 (3). P. 52–63.
10. OECD. Data portability, interoperability and competition. Paris : OECD Publishing, 2021.
11. Sofrankova B., Kiselakova D., Onuferova E. Digital skills and digital transformation performance in European Union countries. *Economies*. 2025. Vol. 13 (11). P. 315. DOI: https://doi.org/10.3390/economies13110315
12. Szajt M. Digitization in European Union countries: Convergence and divergence analysis. *Procedia Computer Science*. 2024. Vol. 225. P. 45–54. DOI: https://doi.org/10.1016/j.procs.2024.09.688

REFERENCES

Andrei J. V., Mieila M., Panait M. & Voica M. C. (2023). Investigating digital convergence in the European Union. *Sustainability*, *4*(15), 1–18.

Bertarini B. (2023). The legal framework of the European Union digital single market. *European Policy Review*, *2*(18), 77–94.

Dunleavy P., Margetts H., Bastow S. & Tinkler J. (2020). *Digital-era governance: IT corporations, the state, and e-government*. Oxford University Press.

European Commission (2024). *Interoperable Europe Act: Proposal and policy framework for cross-border digital public services*. European Commission.

European Parliament (2019). *The European Digital Single Market: Contribution to growth (Study)*. European Parliamentary Research Service.

European Parliament Research Service (2022). *Digital transformation: Cost of non-Europe (EPRS Study)*. European Parliament.

European Parliament Research Service (2023). *Interoperable digital public services in the European Union*. EPRS Briefing.

Interreg Europe (2024). *Policy brief on digital transformation of public services*. Interreg Europe Programme.

Kovács T. Z. (2022). Digital transformation of human capital in the European Union. *Issues in Information Systems*, *3*(23), 52–63.

OECD (2021). *Data portability, interoperability and competition*. OECD Publishing.

Sofrankova B., Kiselakova D. & Onuferova E. (2025). Digital skills and digital transformation performance in European Union countries. *Economies*, *11*(13), 315. https://doi.org/10.3390/economies13110315

Szajt M. (2024). Digitization in European Union countries: Convergence and divergence analysis. *Procedia Computer Science*, 225, 45–54. https://doi.org/10.1016/j.procs.2024.09.688

Стаття надійшла до редакції / Received: 04.01.2026 р.

Статтю прийнято до публікації / Accepted: 18.01.2026 р.

Оприлюднено / Published: 25.02.2026 р.